cervotoč

Zavrtejte se do něj, zavrtá se do vás!

sedm/kráska

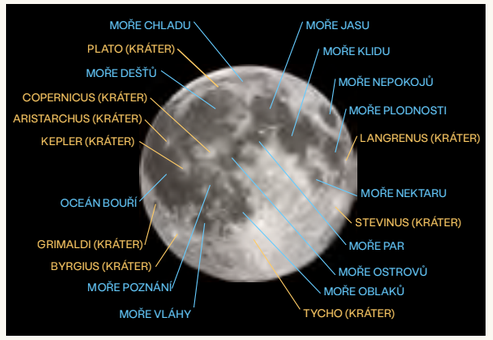
Téma čísla:
vesmír

21

Základní škola Sedm/kráska, o.p.s. — Rožnov pod Radhoštěm — sedm/kraska.cz

SLOVO NA ZAČÁTEK

Přivrácená strana Měsíce /commons.wikimedia.org/

Vesmír

Téma vzešlo od žáků Sedmikrásky a pro toto číslo bylo vybráno žákovskou redakční radou (Sára Dostálová a Prokop Orság z osmé třídy, Maja Pekárková a Marie Závacká ze sedmé třídy). Zajímalo nás, jak široce se dá téma vesmíru pojmout – pojďte se s námi ponořit do jeho hlubin.

Červotoč je jednička!

Náš školní časopis znovu získal 1. místo v soutěži Školní časopis roku 2025 ve Zlínském kraji.

V pátek 21. listopadu jsme se pak vydali na celostátní vyhlášení soutěže nejlepších školních časopisů (základní a střední školy). Cesta byla sice strastiplná, ale i tak jsme se na Masarykovu univerzitu do Brna stihli dostavit včas. V ní už bylo docela rušno, a my jsme hned vyrazili na výstavu časopisů do vestibulu. Tam už bylo opravdu hodně lidí…

Vystavená čísla více než 70 časopisů jsme se snažili co nejpoctivěji prohlédnout (samozřejmě nás nejvíc zajímala kategorie časopisů základních škol). Dva naše hlasy za redakci jsme po dohodě udělili Skulinovinám a Géčku. Následně jsme se zúčastnili workshopu „Jak se dělá reportáž“.

Kolem poledne začalo vyhlášení výsledků jednotlivých kategorií. Získali jsme dvě třetí místa, jak celkově v kategorii časopis pro I. a II. stupeň základních škol, tak za hodnotný obsah čísel v podkategorii soutěže. **První místo nám udělily ostatní zúčastněné žákovské redakce.**

Z Brna jsme si odvezli drobné ceny a hlavně zkušenost s účastí na takové velké akci. Celá akce probíhá pod záštitou Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v rámci každoročně konaného Multimediálního dne.

— Sára Dostálová, Prokop Orság —

Výtvarná práce
na titulní straně
– Justina Kubečková, 1. tř. –

Na protější straně fotografie
Měsíce s rozpoznatelnými
moři, vysočinami a krátery,
viz infografika výše
– Jakub Fojtík, 8. tř. –

Foto dole: úplné zatmění
Měsíce od sochy Radegasta
– Jaroslav Polášek –

Školní časopis ZŠ Sedmikráska
Červotoč, číslo: 21
31. ledna 2026

Vydáno za finanční podpory
města Rožnov p. R.

Fotografie použité
v tomto čísle:
fotoarchiv Sedmikrásky

21. 2. 2008

02:43 h | 03:18 h | 03:26 h | 03:30 h | 03:55 h

SEZNAMTE SE...

s panem Jaroslavem Poláškem, hospodářem školy

Jak jste se ocitl na Sedmikrásce?
Do chodu Sedmikrásky jsem se zapojil docela zvláštně. Byl jsem spokojený rodič malého druháka Vojty. V určitém okamžiku jsem skončil s podnikáním a zapojil se do fungování Sedmikrásky, aby mohla pokračovat dál. Bylo to pro nás velmi důležité i osobně, protože Vojta měl jen zbytky zraku a bez této školy bychom se museli přestěhovat do Opavy. Potřebovali jsme přesvědčit lidi, že Sedmikráska má smysl, svoje místo mezi školami. A protože si to myslím dodnes, tak jsem pořád tady.

Co přesně máte ve škole na starosti?
Moje činnost je pestrá – podílím se na sestavování rozpočtu, řeším smlouvy, vystavuji objednávky, zajišťuji materiál, opravy, pořizuji fotodokumentaci ze života školy, mám na starost webové stránky, poskytuji technickou pomoc při zajištění fungování IT techniky... Je toho dost.

Fotografování je vaším koníčkem. Kdo vás k němu přivedl a jak dlouho se mu věnujete?
Dovedl mě k němu určitě otec, pamatuji si, jak jsme vyvolávali první filmy a dělali fotky v koupelně, ze které udělal v mžiku temnou komoru. Byla to doba předinternetová. Běžně jsme dělali černobílou a později i barevnou fotografii doma. Člověk se všechno většinou naučil sám, z knížek, z časopisu Československá fotografie. A je tady zajímavá paralela – dost přesně si pamatuji, že od 6. třídy jsem dokumentoval všechny domácí akce a události, školní akce, a pak to pokračovalo i na střední, vysoké, na vojně. Takže neustále fotím už od 12 let. Černobíle, barevně, na diapozitiv.

Jaká je nejtěžší věc na focení astronomických jevů?
Jedna z těžších věcí je dokázat vstát v noci, protože tyhle jevy se dají fotit jen v noci. Dobře jsou navíc pozorovatelné v zimě nebo na podzim, a to bývá velmi nízká teplota. Je třeba najít si místo, kde je málo světelného smogu, takže odlehlá místa. To je třeba respektovat a podstoupit určité nepohodlí. Třeba při focení meteorických rojů strávíte na takovém místě třeba 3-4 hodiny. Potřebujete mít stativ, aby se dalo fotit dlouhým časem, nastudovat si ty jevy, kdy a kde budou viditelné, jak to probíhá.

Co fotíte nejraději?
Moje témata jsou velice pestrá. Za ty roky jsem prošel a mám rád všechna témata: od krajiny přes street art, astronomické úkazy až po wildlife, tady speciálně focení medvědů. Méně možná fotografuji zátiší.

Co vás vedlo k založení fotokroužku na Sedmikrásce?
To je zajímavá otázka. Dlouho by mě ani nenapadlo, že by tady mohl být fotokroužek. Asi mě k tomu přivedl Pavel Sumec, váš ředitel. Zeptal se mě, jestli bych nechtěl dělat takový „dospělejší“ kroužek. Chvíli jsem nevěděl, jestli to není brzo pro tak malé děti, ale naopak se potvrdilo, že o něj zájem je a že i já jsem vlastně začínal v tomto věku. Je parádní, když se občas stane, že fotokroužek inspiruje naše absolventy k trvalejšímu zájmu o focení, přivede je k režii nebo jiným uměleckým oborům, kterým se dále věnují.

Vaší další zálibou je výroba dřevěných misek. Jak jste se dostal k této činnosti?
Já jsem vzděláním dřevařský inženýr, takže zpracování dřeva je mi blízké. Tohle je možnost si něco z dřevařiny ponechat. Soustružení je skvělý mix práce, ale zároveň i relaxu po celodenním sezení u počítače a řešení chodu školy. Kolem soustružení je velká komunita lidí, kteří takto relaxují – vidíte výsledek, můžete dělat radost, i si třeba vydělat na vybavení potřebné k fotografování. Je pro mě skvělý pocit, když dřevo ze starého stromu jen neproletí komínem, ale vznikne věc, která může ještě roky sloužit a dělat někomu radost.

Podle čeho si vybíráte dřevo?
Nehoním se za exotickým dřevem, ale nejčastěji využívám ovocné dřeviny z valašských zahrad – třešeň, ořech, hruška, jasan... Tyhle dřeviny mají velice hezkou barevnost, jsou atraktivní. A podpořit se dají tvarem, výběrem kresby původní dřeviny. To je jen jedna část, před samotnou výrobou je třeba dřevo dobře vysušit a to je pořádná alchymie.

Jak dlouho vám zabere výroba jedné misky?
Na to se špatně odpovídá – tři čtvrtě hodiny, ale i čtyři hodiny. Ale samotné výrobě předchází – sehnat dřevo, připravit je, vysušit a následně po výrobě zabalit, připravit k prodeji... Ten proces je dlouhý a zajímavý.

Děkujeme za rozhovor

– ptali se Jakub Fojtík, Jiří Šavrda, 8. tř. –

– Vít J., Tobiáš K., 4. tř. –

– Teodor, Matouš, 9. tř. –

VÍTE, ŽE...

ALEŠ SVOBODA je bojový pilot, který bude možná prvním kosmonautem samostatné České republiky? Od roku 2005 sloužil v české armádě a v roce 2022 uspěl v náročném rok a půl trvajícím výběrovém řízení mezi více než 22 000 uchazeči (z toho 200 Čechů). Stal se tak členem týmu astronautů Evropské kosmické agentury v rámci národního projektu Česká cesta do vesmíru, jehož hlavním cílem je uskutečnit českou misi na Mezinárodní kosmickou stanici.

VÝCVIK
Jako budoucí astronaut absolvoval sérii fyzických i psychických testů, ale také se učí, jak správně pracovat se světlem, kompozicí i ovládání techniky. Nyní trénuje, jak přežít ve vesmíru a absolvovat let. Čeká ho poslední z etap astronautického výcviku. Výcvik probíhá ve výcvikovém středisku v Kolíně nad Rýnem.

NÁROKY NA ASTRONAUTA
Důraz se například klade na dokonalý zrak, kandidáti nesmí mít ani náznak vysokého tlaku a žádné alergie nebo speciální diety. A celková fyzická zdatnost. Taky musí být občanem členské země ESA nebo země přidružené, mít nejméně magisterský titul z přírodních věd, lékařství, techniky, matematiky nebo počítačových věd nebo mít titul jako zkušební testovací pilot nebo zkušební inženýr z oficiální experimentální školy testovacích pilotů. Kandidáti musí mít nejméně tři roky odpovídající profesionální zkušenosti po ukončení vysoké školy a hovořit plynně anglicky. Dobrá znalost dalšího cizího jazyka je výhodou.

Aleš Svoboda nadále pokračuje ve svém výcviku a stále se posouvá dál. Věříme, že se mu jeho sen jednou splní.

– Maja, Marie, 7. tř. –
zdroj: ceskacestadovesmiru.cz

V roce 2009 měl astronaut **ANDREW FEUSTEL** při svém prvním letu na oběžné dráze kolem Země u sebe v kabině amerického raketoplánu Atlantis básnickou sbírku Jana Nerudy.

Při druhém a třetím letu spatřil krásu vesmíru KRTEČEK (plyšová figurka krtečka). S pohádkovou postavičkou Andrew ve vesmírné stanici prožil 16 dní. S letem krtka do vesmíru vznikl i vzdělávací projekt „Do kosmu s Krtkem“, v němž pohádková postavička krtka astronauta ukazuje dětem taje a krásy vesmíru a propojuje tak dětský svět se složitým, záhadným a hlavně krásným vesmírem.

V roce 2011 letěla devatenáct centimetrů vysoká figurka krtka na palubě raketoplánu Endeavour k Mezinárodní vesmírné stanici ISS. Figurka musela splňovat všechny bezpečnostní podmínky. Byla lehčí než běžná figurka a ušitá z nehořlavých materiálů. Aby zvládl stav beztíže, měl na sobě krteček přišitý pásek suchého zipu, aby byl bezpečně přichycen a neztratil se. Krtek byl vybrán i proto, že už v roce 1965 vznikl film „Krtek a raketa“. V něm jeho autor a výtvarník Zdeněk Miler nechal zvědavého krtečka proletět se raketou. O 46 let později se animovaný film stal skutečností.

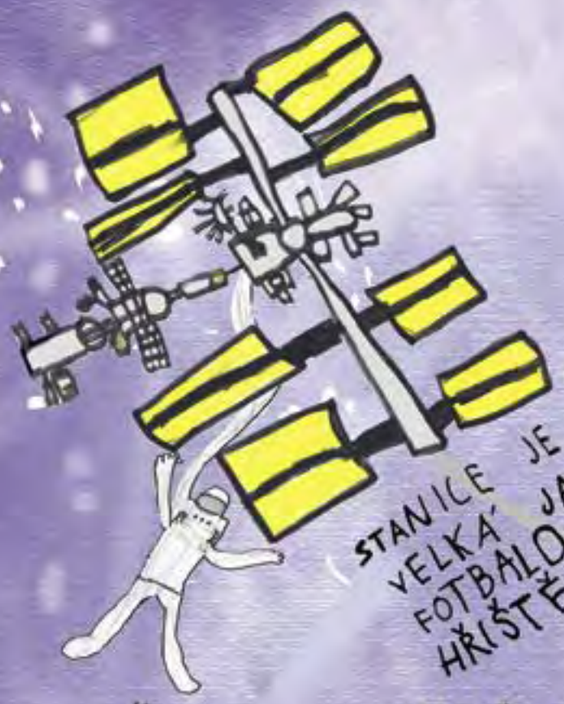
Tohle všechno se stalo jenom díky manželce astronauta Andrewa. Indira Feustelová má české kořeny z máminy strany. Přišla tedy s nápadem, že by její manžel mohl krtečka vzít s sebou.

Takže, vážení čtenáři, ani Bambi, ani Mickey Mouse a ani žádná další slavná animovaná postavička od Disneyho či jiného studia ve vesmíru zatím nebyla, jenom český **KRTEČEK**!

– Zora Bugarinovič, 7. tř. –
zdroj: Radio Prague International

Domov mezi hvězdami

ISS oslavila 25 let

STANICE JE VELKÁ JAKO FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ.

ALE OBYTNÝ PROSTOR JE SROVNATELNÝ S VĚTŠÍM DOMEM.

SKAFANDR

NA ZEMI VÁŽÍ PŘES 100 KILO. VE VESMÍRU JE BEZTÍŽE, TAKŽE TAM NIC NEVÁŽÍ.

PROUŽKY NA SKAFANDRU POMÁHAJÍ ROZEZNAT KOSMONAUTY.

KOSMONAUTI ZAŽIJÍ VÝCHOD SLUNCE KAŽDÝCH 92 MINUT.

NEJVÍCE VÁŽÍ PALIVO.

ÚNIKOVÁ RYCHLOST RAKETY JE 11 KM/s

ODĚV JE CHLAZENÝ VODOU A KLIMATIZACÍ.

VE ŠKAFANDRU JE ČÁSTEČNĚ SUCHÝ KOUSEK LÁTKY, KTERÝM SE MŮŽE POŠKRÁBAT.

VE SKAFANDRU MAJÍ SPECIÁLNÍ PRÁDLO, KTERÉ FUNGUJE JAKO PLENKA.

SKAFANDR JE BÍLÝ, ABY SE NEPŘEHŘÍVAL NA SLUNCI.

PŘI STARTU A PŘISTÁNÍ BÝVÁ ORANŽOVÝ.

PŘI SPANÍ MAJÍ KLAPKY NA OČÍCH, PROTOŽE SE TAM PORÁD SVÍTÍ.

VĚTRÁK BRÁNÍ HROMADĚNÍ VYDÝCHANÉHO VZDUCHU.

PANELY VYRÁBĚJÍ ELEKTŘINU.

MUSÍ PRAVIDELNĚ CVIČIT.

JÍDLO SE CHYSTÁ V SÁČCÍCH, ABY SE ZABRÁNILO UDUŠENÍ DROBKY.

VŠUDE JE ŠUM Z POČÍTAČŮ.

ASTRONAUTI JSOU VE STAVU BEZTÍŽE.

DĚLAJÍ POKUSY S ROSTLINAMI. PĚSTUJÍ SALÁT.

KOSMONAUTI SPÍ VE SPACÁKU.

SPACÁK JE PŘIPEVNĚN, ABY NELÍTAL.

DÍKY NEDOSTATKU VODY (3L NA DEN) POLYKAJÍ ZUBNÍ PASTU.

MYJE SE VLHKÝMI KAPESNÍKY.

KOSMONAUTI MAJÍ SPECIÁLNÍ ZÁCHOD JE PODOBNÝ VYSAVAČI

PRO JISTOTU MUSÍ JÍT KAŽDÉ DVĚ HODINY SE VICE-RAT.

BEZ ZEMSKÉ TÍŽE SE TĚŽKO POZNÁVÁ, KDY SE CHCE NA ZÁCHOD.

2 HODINY

– pro Červotoč připravili prvňáčci s panem učitelem Pavlem Sedlákem –

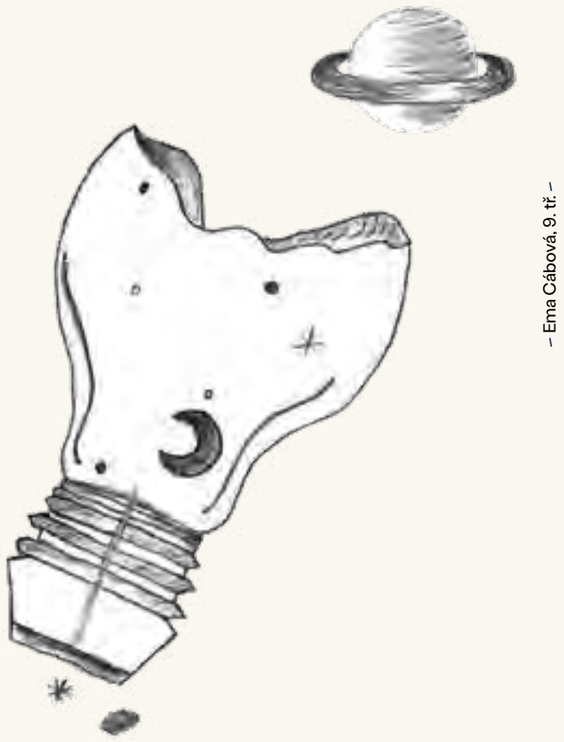
zdroje: nasa.gov, abicko.cz, hvezdarna.cz

SP/SOVATELSKÉ OKÉNKO

Cesta do vesmíru

Anna si jednou řekla, že by se chtěla podívat do vesmíru. Pokusila se sestavit vesmírnou loď. Vzala si šroubky, matičky, šroubováky a kousky kovu. Našla si návod na internetu, ale ono nic. Tak jí mamka poradila, aby zkusila najít nějaký kroužek. Anna hledala a hledala a nakonec našla. Byla nadšená. Po pár letech chození, zrovna na její třínácté narozeniny, jí učitelka dala pozvání na palubu Apolla 13. Anna s radostí pozvání přijala. Hned druhý den ráno se vydala do Prahy, kde ji přijala posádka mezi sebe. A tak začala její cesta do vesmíru.

– Beata Nina Barošová, 5. tř. –

– Ema Cábová, 9. tř. –

Cesta na Mars

Když jsem se svou posádkou dorazila na Mars, tak se nedělo nic zvláštního. Vystoupili jsme z lodi. Povrch byl kluzký a mokrý jako na kluzišti bez bruslí. Postupně jsme si zvykli a vydali se ve skafandrech dál. Bylo to tam zajímavé. Kmeny stromů byly růžové a listy modré. Keře měly tvar trojúhelníku, tráva byla oranžová a zvířata měla zvláštní podobu. Srnka měla dvě hlavy a šest nohou, zajíc měl tři uši a pět očí. Ptáček měl dva zobáky a čtyři křídla.

Ale co bylo nejzajímavější? Že tam bylo hrobové ticho. Vždy, když se něco ozvalo, trhli jsme sebou. Každý z nás cítil, že nás někdo nebo něco sleduje. Jirka se potil, Alena se klepala, jediná Alex se nebála. Já jsem měla strach, že se nám něco stane. Nic se nedělo do doby, než přišel Jirkův výkřik. Někdo mě omráčil holí.

Za půl hodiny jsem se probrala a koukal na mě udivený obličej mimozemšťana...

– Andrea Beránková, 5. tř. –

Stav beztíže

Stav, kdy člověk může zažít pocit neskutečné svobody. Jediný problém, který bychom na začátku vnímali, je pohlídat si, aby nám nepoletovaly důležité věci.

— Albert Parma, 9. tř. —

Stav beztíže

Je to stav, který nenajdeme jen tak někde venku na zahradě. Jde o stav, který se nachází vysoko nad námi, kde není vůbec nic. V černém nekonečném vesmíru. Stav beztíže tedy můžeme zažít třeba na mezinárodní vesmírné stanici. No a chtěl bych to vůbec zažít? A může to mít i nějaké nevýhody?

— Jiří Pavlica, 9. tř. —

Stav beztíže

Stav beztíže je takový stav, kdy na naše tělo nepůsobí vůbec žádná gravitace. Takového stavu můžeme dosáhnout třeba ve vesmíru, ale chtěl bych se někdy podívat do vesmíru? Chtěl bych se někdy proletět raketou? Chtěl bych poznat, jaké je zažít stav beztíže?

Určitě bych to chtěl zažít, ten pocit volnosti, třeba se jen tak vznášet a nic neřešit, lítat si po vesmírné stanici, kam by se mi zachtělo. Ale možná po delší době by už mě to přestalo bavit. Protože kdybych tam byl třeba měsíc, už by mi začala spousta věcí chybět – rodina, kamarádi, domov, sport.

Ale myslím si, že bych stav beztíže, cestu raketou a vesmírnou stanici jen pro sebe opravdu chtěl zažít, jen třeba na jeden týden, pak už bych se chtěl vrátit zpátky domů a žít jako předtím. Potom bych všem mým kamarádům a rodině vyprávěl, jaké je zažít stav beztíže.

– Štěpán Orság, 9. tř. –

Stav beztíže

Stav beztíže je stav, kdy nás nepřitahuje k zemi gravitace. Tím pádem létáme ve vzduchu. Tohoto stavu dosáhneme ve vesmíru mimo planety, na těch nějaká gravitace je.

Chtěla bych zažít stav beztíže? Jaké by to bylo? Ano, chtěla bych to vyzkoušet, byla by to zábava lítat si vzduchem jako pták.

Ale taky by to podle mě bylo divné. Najednou by nás a věci nic netáhlo k zemi, nemohli bychom chodit ani sedět, a když bychom chtěli jít spát, museli bychom se k posteli přivázat jako kosmonauti v raketě.

– Dorota Pořická, 9. tř. –

Stav beztíže

Ve chvíli, kdy se vznášíte někde, kde na vás nepůsobí žádná síla a nic vás nepřitahuje, to je stav beztíže.

Má otázka však zní: Jde si to jako zážitek užít? Protože, co když se někomu udělá blbě? Potom už si to asi tolik neužije. Myslím si, že se ale do stavu beztíže chodí na lačno, takže by z tohoto hlediska neměl nastat problém. Někdo se taky může bát, že nebude moct na nic dosáhnout a zasekne se. Na druhou stranu jen tak si lítat musí být super.

Má odpověď tedy zní ano, myslím si, že jde užít si to. Protože jenom tak si poletovat musí být neskutečné a určitě bych si to někdy chtěl zkusit.

– Teodor Jalůvka, 9. tř. –

Stav bez tíže

Je to stav, kdy nic nemusíte řešit, můžete na vše zapomenout, nemyslet na nic, prostě vypnout mozek. Aspoň na chvíli.

– Tadeáš Valášek, 9. tř. –

ROZHOVOR

s panem Vladimírem Remkem

Vladimír Remek (* 26. 9. 1948) je bývalý vojenský pilot a jediný Čechoslovák, který byl ve vesmíru. Bývá označován jako první evropský kosmonaut. Do kosmu letěl v rámci programu Interkosmos. 2. března 1978 vzlétl spolu se sovětským kosmonautem Alexejem Gubarevem v lodi Sojuz 28. Na stanici Saljut 6 pak strávil 7 dní, 22 hodin a 17 minut.

Jaká největší změna ve Vašem životě nastala po návštěvě vesmíru?

To asi nemohu úplně dobře posoudit, protože můj život bez cesty do vesmíru by probíhal jinak. Ale co jsem si uvědomil určitě, bylo, že jsem se na život na zemi začal dívat jinak, z nadhledu. Ona ta oběžná dráha není daleko, dostat se na ni je taková vzdálenost, jako z Prahy na Dolní Bečvu autem. My jsme se tam dostali za necelých 9 minut. A pak to trvá asi 90 minut, než oběhnete kolem Zeměkoule. Najednou se ta Země nezdá tak velká.

Neměl jste obavy, že se z vesmíru už nevrátíte, byl to totiž jeden z prvních letů? (My bychom se báli.)

Byl jsem první, kdo nebyl občanem kosmické velmoci (USA nebo Sovětský svaz), celkem 87. člověk, který se na oběžnou dráhu podíval. Víte, každý člověk zažívá různý stupeň obav, a kdo říká, že nemá strach, není normální anebo neříká pravdu. Důležité je, že se člověk učí překonávat překážky a obavy. Já jsem se tohle snažil nacvičit přesnou a důkladnou předletovou přípravou. Předstartovní horečku, adrenalin, jsem měl, ale strach o život ne.

Od doby, co jste letěl do vesmíru, uběhlo už víc jak 40 let – zdají se Vám (ještě) nějaké vesmírné sny?

To je dobrá otázka. Mně se zdály sny v dětství, když jsem ještě o letu do vesmíru netušil, a až později jsem zjistil, že byly docela podobné tomu, co se pak při letu odehrávalo v beztížném stavu. Teď už se mi takové sny nezdají, ale nějaké útržky a vzpomínky se mi vracejí.

V jednom z rozhovorů jste se zmínil, že jste měl ve vesmíru zvýšenou vnímavost a citlivost – jak se to projevovalo?

Nevím úplně přesně souvislosti, jak nebo kde jsem to řekl, ale když jsem se připravoval k letu, tak jsme se mohli s mnohými situacemi seznámit předem, nasimulovat si je, dá se říct, že jsem byl takzvaně „nabuzený, zjitřený“ na něco mimořádného, takže si mnohé detaily pamatuji dodnes. Přišlo mi, že jsem třeba viděl na Zemi hodně detailů.

Jste jeden z významných světových astronautů, přinesla Vám sláva více dobrých nebo špatných věcí?

Nevím, jaké by to bylo bez „slávy“. Ano, byl jsem známý, nejen v tehdejším Československu, i teď mě občas ještě někdo zastaví. Obecně bych řekl, že na eventuální špatné věci člověk zapomene a pamatuje si jen ty dobré. Díky svému postavení jsem se určitě dostal do nejrůznějších vědeckých institucí, výrobních závodů, poznal jsem mnoho zajímavých lidí, jezdil jsem do škol. Umožnilo mi to dostat se například do Evropského parlamentu v rámci spolupráce na projektu Galileo a dalších kosmických projektech. To bylo nesmírně zajímavé. Také jsem byl diplomatem, velvyslancem v Moskvě.

Hodně lidí se domnívá, že jim matematika k ničemu nebude. Vy jste počítal doslova jako o život, který vzoreček Vám zachránil život?

Dlouho jsem matematiku studoval, dává dobrý základ pro všechny přírodní a technické vědy. Studoval jsem matematiku se zaměřením a uplatněním pro letectví. Ne každý je pro ni předurčen, ale základy by měl znát dobře každý. Pro mě je v matematice skryto mnoho zajímavého, je krásná. Přeji vám, ať se vám daří ve škole.

Děkujeme za rozhovor.

– Sára a Prokop, 8. tř., zprostředkovali Landovi –

Astronauti Feustel a Remek (v pravo) v Praze, fotoarchiv pana Remka

/NSP/ROVÁNO
KN/HOU

EL Principito

Antoine de Saint-Exupéry
Malý princ

To je krásný klobouk!

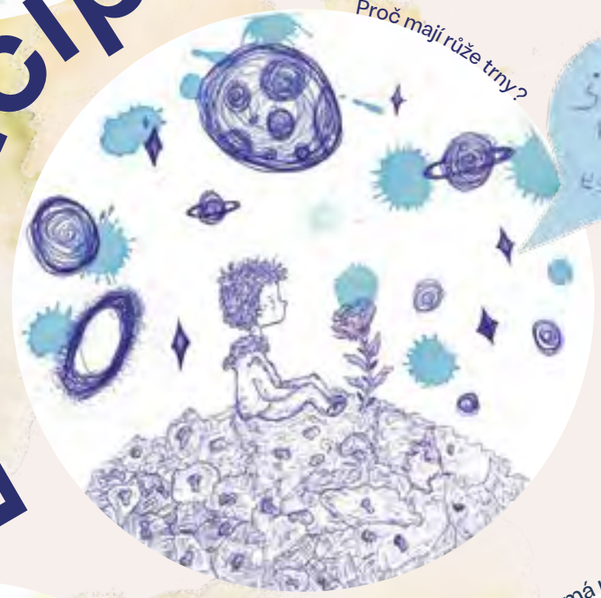

Namaluješ mi beránka?

Beránek, kterého chceš, je uvnitř.

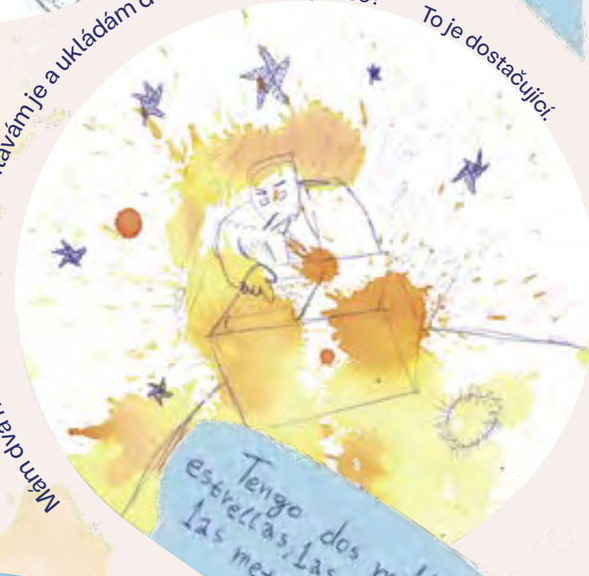
To je přesně to, co jsem chtěl.

Proč mají růže trny?

Stáváš se navždy zodpovědným za to, cos k sobě připoutal. Jsi zodpovědný za svou růži.

Mám dva miliony hvězd, přepočítávám je a ukládám do banky.

A to je vše?

To je dostačující.

Když jsme ochočeni, potřebujeme jeden druhého.

Když je člověku smutno, má rád západy slunce.

Správně vidíme jen srdcem. To důležité je očím neviditelné.

– připravili osmáci
v hodinách ŠJ a VV –

SP/SOVATELSKÉ OKÉNKO

Duševní vesmír

Vesmír je neprobádaný. Nikdy nevíme, co dalšího najdeme. A tak to máme i v našem duševním vesmíru. Máme tady velké, ale i malé planety. Planety plné zájmů, zkušeností, koníčků a hezkých vlastností. Ale jsou tu i planety smutku, špatných vlastností, strachu a vzteku. Ale i tyhle planety má každý a nikdo neříká, že jsou špatné!

Ve vesmíru jsou také černé díry, a jak už bylo napsáno výše, vesmír ležící na nebi je velmi podobný vesmíru v naší hlavě. Naše černé díry jsou pocity, které pohltí dobrou náladu, štěstí, lásku. Každý má jiné černé díry. Jsou to vzpomínky, které navždy zůstanou v našem duševním vesmíru. Vzpomínka, která nejde vyčistit žádným čisticím prostředkem.

V našem duševním vesmíru máme i hvězdy. Hvězdy, které nám přinášejí světlo do života. Každému jeho hvězdy připomínají něco jiného. Někteří mají svůj duševní vesmír plný hvězd a planet s nejzářivějšími barvami a jiní mají zas svůj duševní vesmír plný černých děr a planet s barvami temných odstínů. Každý to má jinak.

Slunce v naší mléčné dráze je vlastně smyslem života. Bez něho bychom nechápali, proč jsme se narodili. Kvůli komu jsme se narodili. Některým jejich slunce vyhasne, ale to neznamená, že už nikdy nemůžou najít nové slunce ve své mléčné dráze. Stejně jako vesmír, který tušíme se rozpínat na nebi, i náš duševní vesmír se rozpíná a objevují se nové planety i hvězdy.

– Rozálie Petřvalská, 7. tř. –

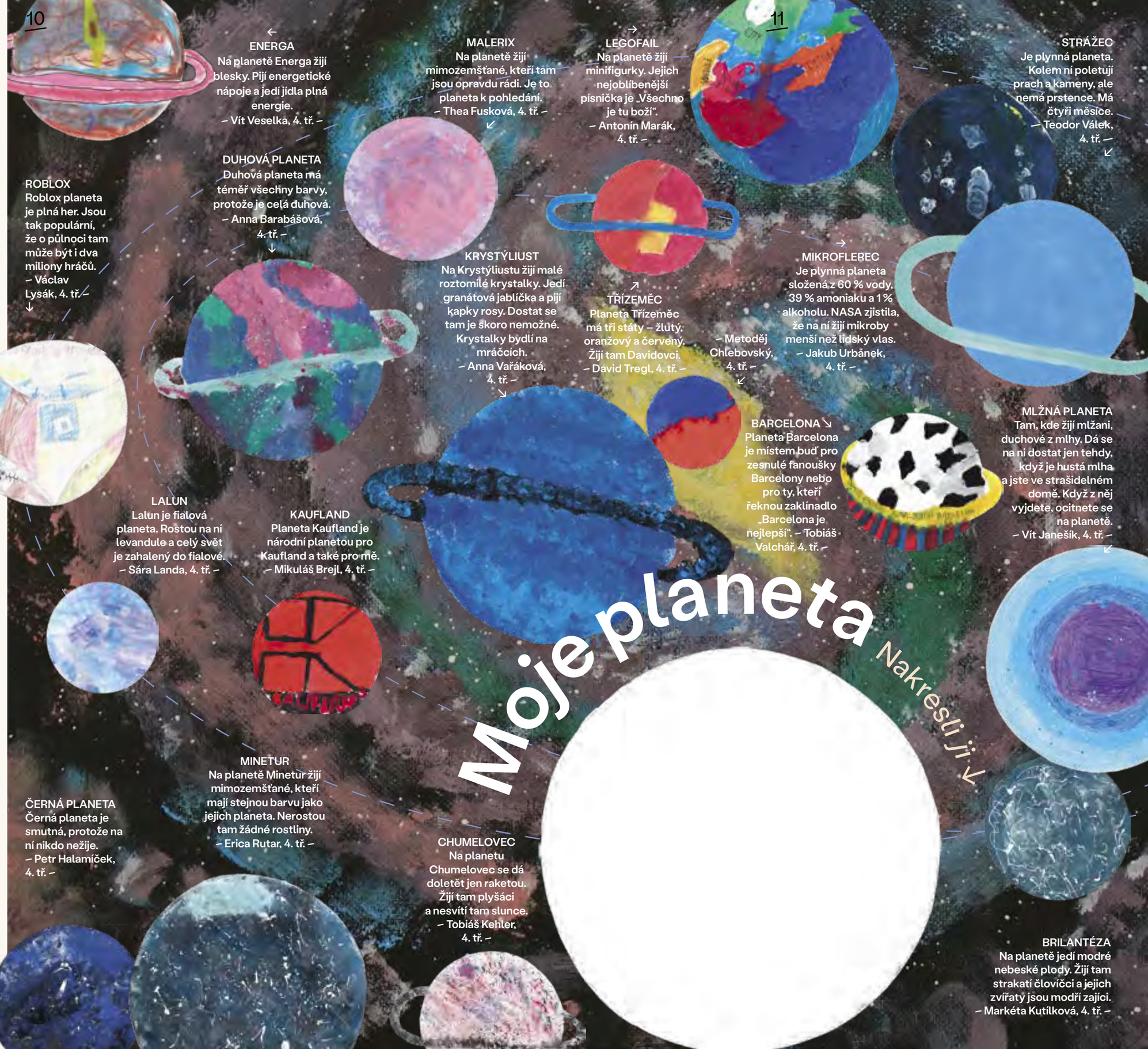
Vesmírná pánvička

Kdysi dávno Paparin a jeho posádka vyletěli do vesmíru, objevovat novou planetu. Připravovali se na to roky. Byla to hodně náročná a důležitá událost, protože chtěli proslavit Ohio. Všichni byli nervózní a strachy bez sebe, protože i když trénovali roky, mohlo by se cokoliv pokazit. Nevěděli ani, jestli se vůbec dostanou zpátky domů! Pak nastal ten den, kdy se museli rozloučit s domovem, nastoupit do rakety a vyletět do neznámého vesmíru.

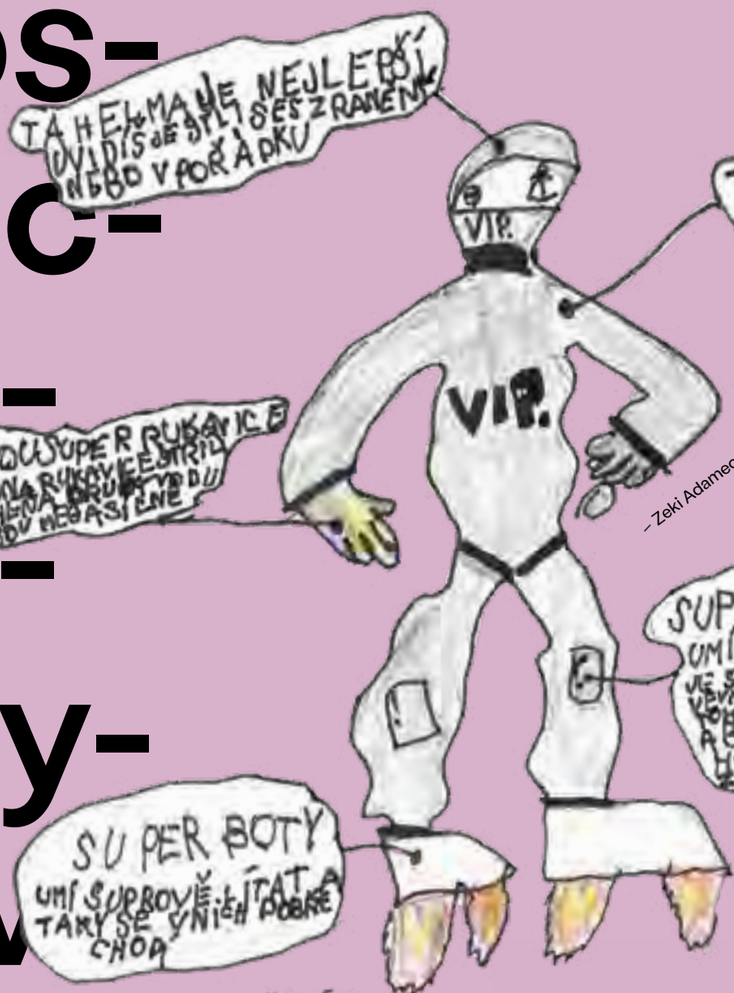
Všechno šlo lehce, jako až po másle, než si začali dělat na pánvičce, kterou si vzali s sebou, první omelety ve vesmíru... Paparin se rozhodl, že otevře okno, protože tam bylo hodně kouře, a v tu ránu vyletěly jejich omelety do vesmíru. Když se je Paparin snažil dostat zpátky, stala se ještě horší věc – vyletěla pánvička. Snažili se ji vrátit zpátky do rakety, celé hodiny, ale neúspěšně. Tak to nakonec vzdali a jeli domů. A pánvička je tam až dodnes. Od té doby jí říkáme VESMÍRNÁ PÁNVIČKA.

Važte si svojí pánvičky, protože pánvička je mocná a nikdy nevíte, kdy vám odletí do vesmíru!

– Magda, Ester, Rozálie, 7. tř. –

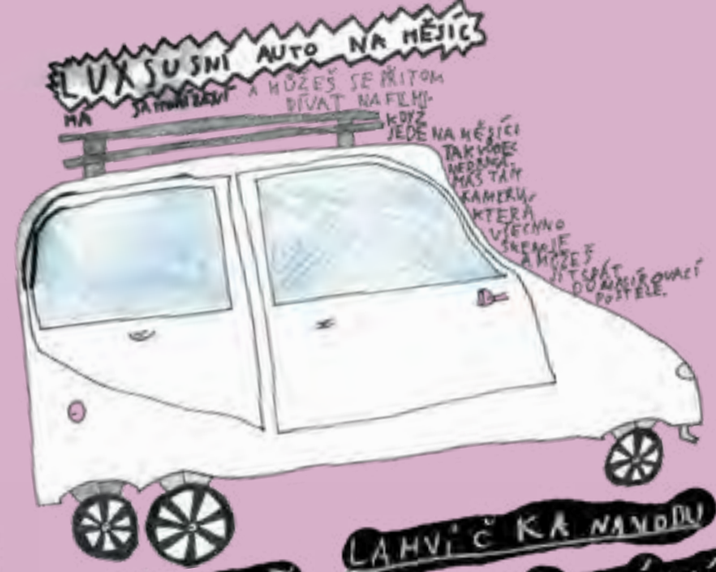
Kosmické vychytávky

– Zeki Adamec, 3. tř. –

– Emily Mischingerová, 3. tř. –

– Kryštof Závacký, 3. tř. –

– Mikuláš Jurásek, 3. tř. –

– Eliáš Zahradníček, 3. tř. –

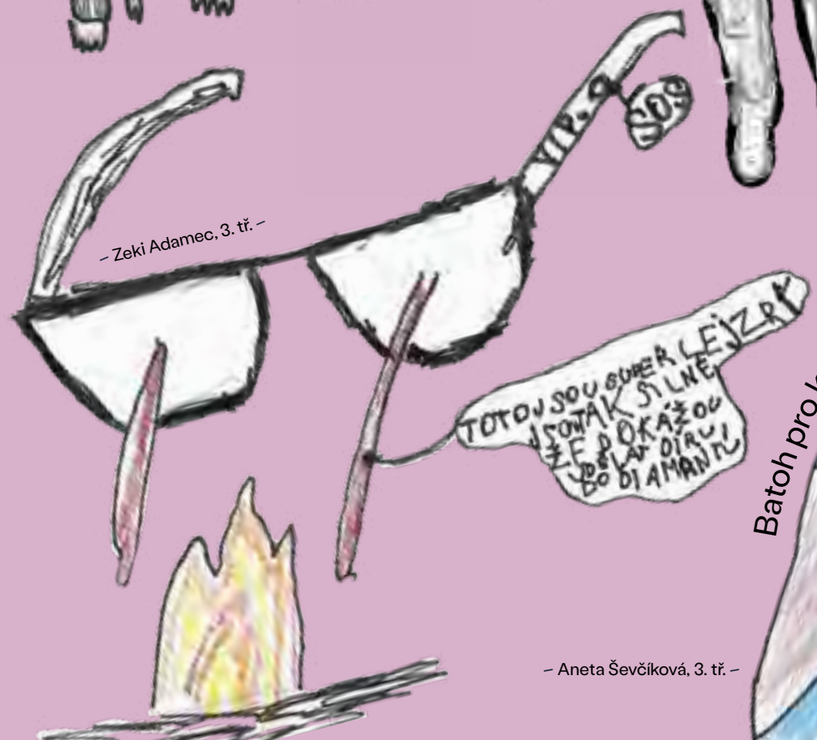

– Jan Horák, 3. tř. –

– Vašek Petružela, 3. tř. –

– Aneta Konvičná, 3. tř. –

– Zeki Adamec, 3. tř. –

– Aneta Ševčíková, 3. tř. –

Co si myslíme, že je na konci vesmíru?

Restaurant Na Konci Vesmíru
– Sára Dostálová, 8. tř. –

Všechna přání ze sfouknutých narozeninových svíček
– Sonja Křenková, 8. tř. –

Zrcadlo, které dělá vesmír nekonečný
– Marie Kamal, 8. tř. –

Všechny ztracené věci
– Pavlína Janíková, 8. tř. –

Velký sekuriťák, který tě nepustí dál
– Anne Van den Eede, 8. tř. –

Posviťme si na to, co nás čeká v roce 2026

Posviť svítilnou mobilu z druhé strany svého znamení. Najdi svoje souhvězdí a přečti si horoskop sestavený žáky 5. třídy.

BERAN 21. 3. – 20. 4.
ŽÁCI: Letos budeš běhat po škole jako hurikán. Učitelé tě budou brzdit, ale ty stejně všechno stihneš jako první.
UČITELÉ: Zkuste občas zmírnit vaše požadavky, žáci vám to svými výsledky vrátí.

BÝK 21. 4. – 21. 5.
ŽÁCI: Budeš tvrdohlavý, ale výkonný. Když se do něčeho pustíš, zvládneš to líp než většina třídy.
UČITELÉ: Budete trpěliví, i když půlka třídy zapomene úkol. V roce 2026 vám půjde vysvětlování tak dobře, že pochopí látku i ti, co normálně koukají z okna.

BLÍŽENCI 22. 5. – 21. 6.
ŽÁCI: Budeš pořád mluvit, i když se rozdává test. Ale všichni tě mají rádi, protože s tebou není nikdy nuda.
UČITELÉ: Žáci vás budou mít rádi, protože s vámi je vždycky sranda. Letos se vám podaří velké věci.

RAK 22. 6. – 22. 7.
ŽÁCI: Tento rok se ponese v duchu dobrých skutků. Budeš pomáhat, kde to jen půjde.
UČITELÉ: Budete mít srdce na dlani a žáci se vám budou chodit svěřovat. Všichni s vámi budou chtít trávit čas (nejen na škole v přírodě).

LEV 23. 7. – 22. 8.
ŽÁCI: Dobré nápady tě budou provázet. Na co sáhneš, to se podaří. Skvělý čas pro velký projekt, práci na ročníkovce nebo účast v soutěžích.
UČITELÉ: V roce 2026 budete zářit. Žáci vás budou obdivovat, ale taky trochu provokovat.

PANNA 23. 8. – 22. 9.
ŽÁCI: Každý tě bude chtít mít v týmu nebo s tebou pracovat. Dobrá nálada a vtip tě neopustí ani při zkoušení.
UČITELÉ: U vás bude všechno perfektní – sešity, testy i nástěnky. Jen se nesnažte dělat úplně všechno sami, jinak budete unavení jak po třítýdenní škole v přírodě.

VÁHY 23. 9. – 23. 10.
ŽÁCI: Začátkem roku učiníš velké rozhodnutí. Tvůj život se otočí vzhůru nohama a čeká tě řada milých překvapení.
UČITELÉ: Rok 2026 se ponese v duchu férovosti. Žáci ocení, že se snažíte být spravedliví.

ŠTÍR 24. 10. – 22. 11.
ŽÁCI: Začátek roku bude jako na houpačce. S příchodem teplých dní se i ty probudíš a stane se z tebe šoumen, který nesmí nikde chybět.
UČITELÉ: V roce 2026 budete vtipkovat na všechny strany, žádný problém vám nezpůsobí vrásky na čele.

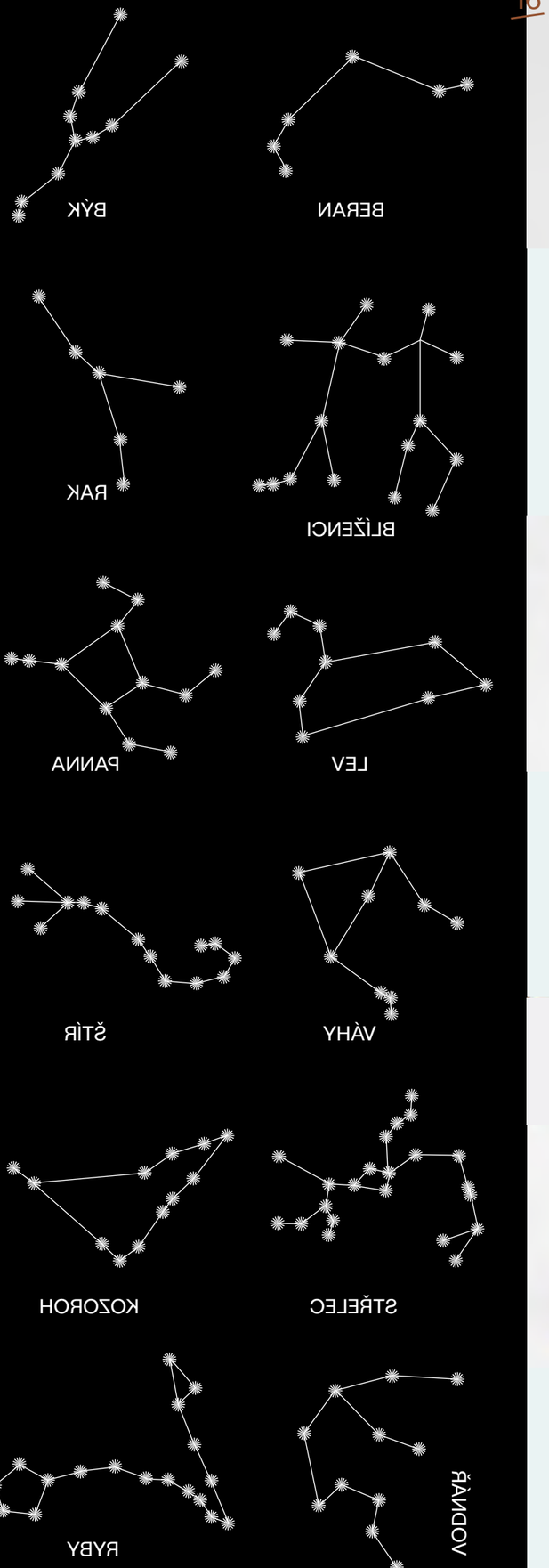
STŘELEC 23. 11. – 21. 12.
ŽÁCI: Vaše aktivita nebude znát mezí. S nadšením se zúčastníte každé akce. Hlavně těch, kde je spousta zábavy a dobrého jídla.
UČITELÉ: Budete mít spoustu energie a nadšení. Všichni se ale budou smát tomu, že začnete pět aktivit najednou a dokončíte jen tři. Přesto vás budou mít rádi.

KOZOROH 22. 12. – 20. 1.
ŽÁCI: Tvůj rok bude velmi překvapující. Čeká tě nejedno vzrůšo a spousta zážitků. Možná hned na škole v přírodě.
UČITELÉ: Váš rok se ponese v duchu spravedlnosti. Vaše hodiny budou dokonalé, ale někdy se zkuste trochu uvolnit.

VODNÁŘ 21. 1. – 20. 2.
ŽÁCI: Na svoje svačiny nalákáš nejednoho spolužáka. Ale dej pozor, aby ti z nich něco zůstalo.
UČITELÉ: Přijdete s divokými nápady, které škole obrátí život vzhůru nohama (v dobrém). Žáci budou nadšení, ale kolegové možná lehce šokovaní. Nebojte, nakonec to zvládnou.

RYBY 21. 2. – 20. 3.
ŽÁCI: Váš smysl pro spravedlnost urovná každou hádku a spor ve třídě. Spolužáci vás jmenují do role třídního soudce.
UČITELÉ: Budete citliví, vnímaví a neuvěřitelně milí. Žáci se k vám budou chovat hezky, protože se u vás cítí bezpečně.

STR/P

Vesmír... něco tak velkého, že si to ani nedokážu představit. Abych se představil: Jsem Neil Amstrong.

Jsem ještě kluk, ale mám velký sen. Chci letět do vesmíru a být prvním člověkem ve vesmíru.

Už je mi dvacet a můj sen mi vzal nějaký Gagarin Nevadí, život jde dál.

Nechápu, jak se mi to povedlo, ale letím do vesmíru!

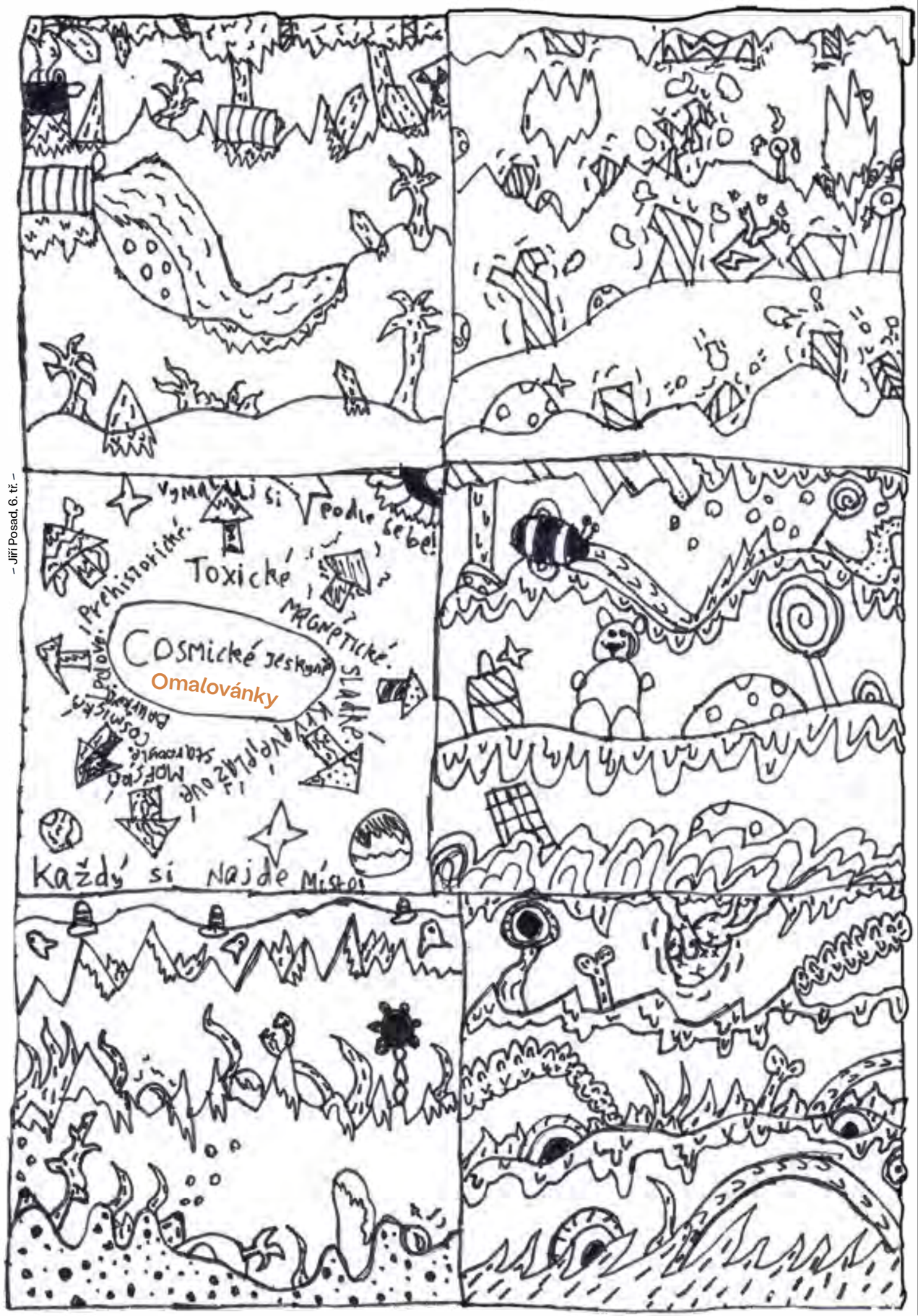

Přesněji řečeno na Měsíc.

Malý krok pro člověka, ale velký skok pro lidstvo.

– Jan a Kateřina Sapíkovi, 6./5. tř. –

– Jiří Posad, 6. tř. –

Otcové astronomie

Galileo Galilei

Před 461 lety v roce 1564 v Itálii se narodil Galileo Galilei. Tehdy to nebyl obzvláště významný den, ale o mnoho let později se prokázalo, že Galileo posunul vědu o velký kus dopředu.
A co vlastně dokázal? Například vylepšil dalekohled, díky tomu jako první pozoroval měsíce Jupiteru nebo fáze Venuše. Tím potvrdil Kopernikovu teorii, že Země obíhá kolem Slunce – teorii, kterou do té doby téměř všichni popírali. Mysleli si, že Země je centrem vesmíru. I díky těmto objevům jej nazýváme otcem moderní vědy.

– Barbora Děcká, 8. tř. –
– ilustrace Anna Tomková, 8. tř. –

Isaac Newton

Anglický fyzik, matematik, astronom, alchymista a teolog. Přišel na velmi důležité věci, které dodnes využíváme. Objevil zákon všeobecné gravitace a tři pohybové zákony – zákon síly, zákon setrvačnosti a zákon akce a reakce. Zjistil, že se světlo skládá z barevného spektra a sestrojil první zrcadlový dalekohled. Právě proto je často řazen mezi nejvlivnější osobnosti světa.

– Barbora Děcká, 8. tř. –
– ilustrace Lea Vašková, 8. tř. –

Mikuláš Koperník

Polský renesanční astronom, který jako jeden z prvních prosadil myšlenku, že Země obíhá kolem Slunce. Studoval na nejlepších evropských univerzitách, působil v kostele ve Fromborku a vedle mnoha povinností prováděl i vlastní astronomická pozorování. Jeho dílo O obězích nebeských sfér z roku 1543 způsobilo převrat ve vědě a stalo se základem moderní astronomie. Koperník tak navždy změnil pohled lidstva na vesmír.

– Jiří Šavrda, 8. tř. –
– ilustrace Teo Malík, 8. tř. –

Johannes Kepler

Německý astronom a matematik objevil zákony pohybu planet. Zjistil, že planety neobíhají kolem Slunce v kruhu, ale po eliptických drahách, že se pohybují rychleji, když jsou blíž ke Slunci, a čím dál jsou, tím pomaleji obíhají. Často je nazýván otcem moderní astronomie.

– Barbora Děcká, 8. tř –
– ilustrace Stela Maleňáková, 8. tř. –

VERŠE

SOUHVĚZDÍ

Obloha je plná hvězd,
že můžou tvořit sjezd.
Najdeš třeba Velký vůz,
který sice nejezdí,
ale říká se tomu souhvězdí.

– Patrik Barabáš, 7. tř. –

ASTRONAUT

Být astronautem by byla paráda.
Neviditelný prach by ti padal na záda.
Ale nesmíš tam dělat blbosti,
protože když sundáš oblek,
zbydou po tobě jenom kosti.

– Patrik Barabáš, 7. tř. –

ALIEN

Big, green,
living, talking, breathing.
It's alive.
It's somewhere there,
we know it's there,
just don't know where.

– Jirka, Vít, 6. tř. –

THE EARTH

Green, blue,
moving, growing, jumping.
It's alive.
You can breathe on the Earth.
The world.

– Prokop, Matěj, 6. tř. –

BYL NAŠ/M ŽÁKEM

Rozhovor s Otou Repákem

Byla Sedmikráska pro tebe dobrou volbou? Co se ti u nás nejvíce (ne)líbilo?
Jsem rád, že mi rodiče umožnili chodit na Sedmikrásku. Líbil se mi přístup vyučujících, školní prostředí i metody výuky. Když jsem se bavil s žáky jiných škol, často mi nemohli uvěřit, že například nedostávám známky na vysvědčení. Vždy mi připadalo, že Sedmikráska dělá věci jinak a není zkostnatělá jako některé jiné školy.

Máš uložené nějaké vzpomínky ze Sedmikrásky, zůstala ti nějaká přátelství?
Vzpomínám si, že jsme každý rok pracovali na nějakém projektu, který jsme pak vždy na konci roku představili před velkým publikem. Ať to byl krátký filmeček nebo divadlo, pamatuji si, že jsem si vždy přípravu i samotné představení užil. Byl to ohromný zážitek, když mě jako prvňákovi tleskal celý sál kina. Co se bývalých spolužáků týče, jelikož jsem odešel již v páté třídě na gympl, vídával jsem pak spíše jen ty, kteří tam šli se mnou. Když však dodnes potkám někoho na ulici, rád se pobavím o tom, kam naše životy dospěly.

Zjistili jsme, že ses zúčastnil mnoha olympiád – pomohly ti úspěchy v nich při pozdějším studiu?
Nejvíce mi ve studiích logicky pomohla ekonomická olympiáda, jelikož byla z oboru, který studuji – ekonomii a finance na Institutu ekonomických studií Univerzity Karlovy. Co se týče těch ostatních, mám se díky nim o čem bavit s lidmi z ostatních oborů. Například díky zeměpisné a geologické olympiádě mám úzké vztahy se studenty Přírodovědné fakulty UK. Řekl bych ale, že největší hodnota těchto olympiád je přímo v době, kdy se jich člověk účastní – potká lidi se stejnými zájmy, navštíví zajímavá místa a dozví se spoustu nových věcí.

V čem spočívá tvoje spolupráce s organizací SCIO?
Ve Sciu působím jako lektor kurzů obecných studijních předpokladů, kde pomáhám maturantům dostat se na vysoké školy, které právě test OSP používají jako přijímačky. Je to práce, kterou vykonávám spolu se školou, a zatím to dokonce obojí stíhám. Navíc můžu porovnávat obě strany výuky, protože jsem vlastně jak student, tak i učitel.

Jsi mistrem světa ve 3D lukostřelbě – můžeš nám přiblížit, co je 3D lukostřelba?
Není to klasická terčová lukostřelba, která je například na olympiádě – tam máte přesně dané vzdálenosti, terče jsou na rovině a střílíte vlastně pořád úplně stejně. 3D lukostřelba je v tomto dynamičtější a řekl bych i bližší jejím kořenům. Spočívá v tom, že chodíte po vyznačené trase v lese a na stanovištích střílíte na 3D pěnové makety divokých zvířat, odtud také název „3D lukostřelba".

Dá se střílet do kopce, ze skály nebo mezi stromy, ale žádné dva terče nejsou stejné a musí se nad výstřelem více přemýšlet. Navíc si člověk udělá příjemnou procházku po lese.

V jakých disciplínách jsi mistrem světa a jaké držíš rekordy? Jak probíhají závody?
Mistr světa jsem jen jeden, protože jsem vyhrál v roce 2017 World Bowhunter Championship v Itálii v kategorii CMLB (dlouhý luk – děti). Tato mistrovství se ale skládají ze tří „disciplín" neboli kol, která mají trochu odlišná pravidla. Jedná se hlavně o styl bodování a rozsah vzdáleností. Ve všech třech kolech jsem však v roce 2017 nastřílel více bodů než kdokoliv v mé kategorii dodnes, takže i 8 let poté jsem držitelem 3 světových rekordů.

Jak dlouho už a kde trénuješ, jak vypadá tvůj trénink? Co potřebuje takový lukostřelec za vybavení? Je to náročný sport?
Já už dnes moc netrénuji, spíš bych řekl, že už jsem odešel do lukostřeleckého důchodu. Oficiálně jsem trénoval s klubem jednou týdně, každopádně jsem si s kamarády občas chodil zastřílet navíc. Před důležitými závody jsem chodíval trénovat každý den. Abyste se mohli stát lukostřelcem, musíte mít hlavně luk a šípy samozřejmě. Těch je spousta druhů a záleží jen na vás, jaký si vyberete. Pak je standardní výbavou toulec, takzvaný nátepník, který chrání paži držící luk, a ochranná rukavička, díky které se tětiva nezařezává do prstů. Začít není vůbec těžké a dají se najít i finančně přívětivé možnosti, ale doporučoval bych to nejdříve zkonzultovat s nějakým trenérem.

Lukostřelba není úplně obvyklý sport, kolik vás 3D lukostřelců je?
Neřeknu přesné číslo, střelci stále přicházejí a odcházejí. Řekl bych ale, že v posledních letech roste popularita tohoto sportu, protože se stále zakládají nové kluby. Hrubým odhadem bude dle mého aktivních lukostřelců několik tisíc.

Co ještě zajímavého nám o sobě prozradíš?
Miluji lékořici a teď na ni mám strašnou chuť.

Děkujeme za rozhovor.

– pro Červotoče se ptali Matěj Závacký a Vendula Čápová, 9. tř. –

CO SE DĚJE V HOD/NÁCH... 5. TŘ/DY

Zapamatuj si fáze Měsíce podle mlsání sušenek

Když dorůstá jako „D", bude úplněk ○.

Když couvá jako „C", bude nov ●.

Od paní učitelky Gabči jsme dostali balíček Oreo sušenek. Sušenky jsme rozpůlili a oškrábali z nich náplň tak, aby to představovalo jednotlivé fáze měsíce. K těm jsme poté přidali jejich název. Vznikl nám tak velmi chutný model, na kterém jsme si názorně ukázali, jak vypadá nov, dorůstající měsíc, úplněk i měsíc couvající.

– Beata Nina Barošová, 5. tř. –

BYSTŘ/ ROZUM

Křížovka

1. Červená planeta
2. Souhvězdí, které vypadá jako blesk
3. Přitažlivá síla
4. Ohromná exploze na konci života masivní hvězdy se nazývá
5. Věc, kterou se dostanete do vesmíru
6. Člověk, který se účastní kosmického letu
7. Obrovský systém hvězd
8. Zářící tělesa viditelná na noční obloze

– Kristián Vašek, 7. tř. –

Osmisměrka

– Jan Horák, 3. tř. –

BYSTŘ/ ROZUM

Úkol

Vylušti názvy planet naší sluneční soustavy. Zapiš je ve správném pořadí, v jakém obíhají kolem Slunce.

M
V
Z
M
J
S
U
N

SRAM, PERUTIJ, NNETUP, REKRUM, NARTUS, EMĚZ, ŠUNEVE, RUNA

– Sofie Cabáková, 5. tř. –

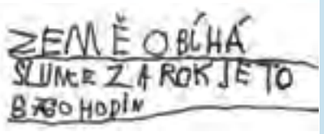
Křížovka

Vylušti tajenku – přesmyčku.

– ilustrace Natálie Holubová, 3. tř. –

HRA

Ufoun

Potřebuješ:

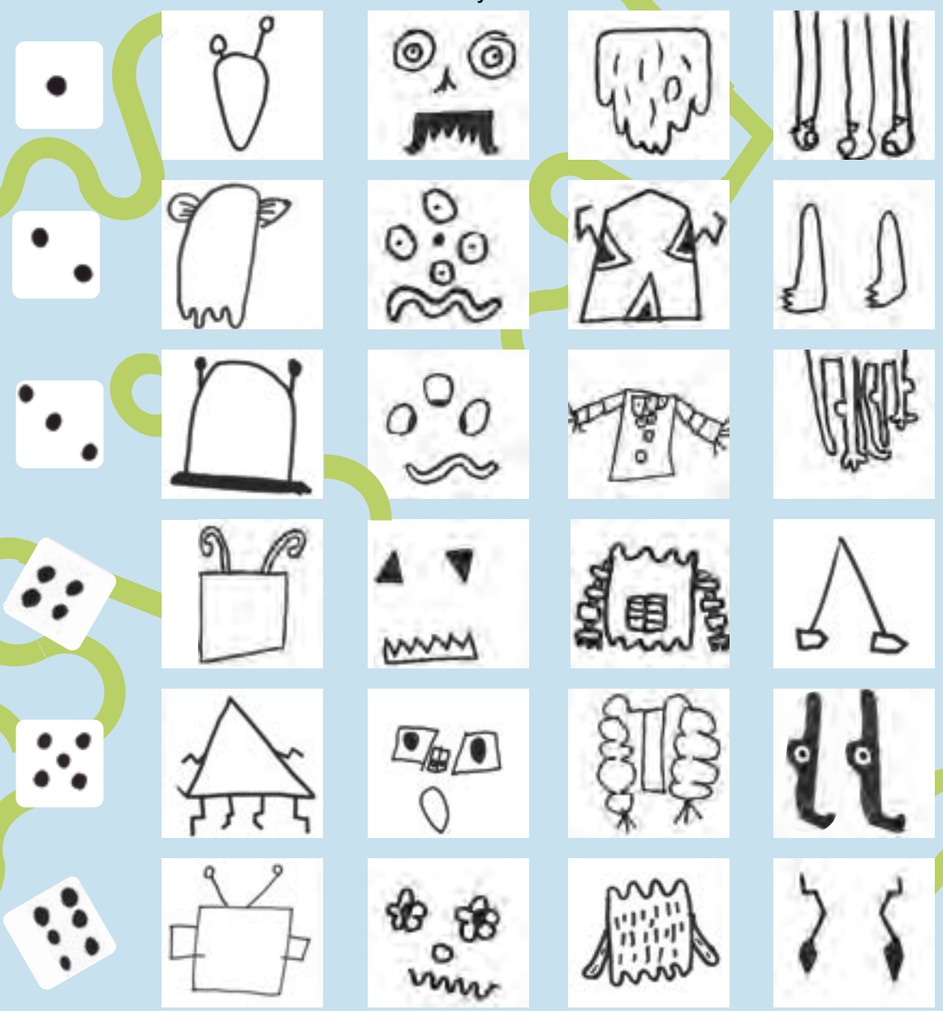
papír

kreslicí potřeby

hrací kostku

Hoď si kostkou. Podle čísla, které padne, vyber ufounovi tvar hlavy. Stejně pokračuj v dalších tazích a kresli postupně obličej, horní a dolní části těla. Hotového ufouna si vybarvi dle libosti či nálady. Můžeš si ho i pojmenovat. Pokud bude ufounů více, budeš mít celou ufouní rodinku.

– připravili druháčci –

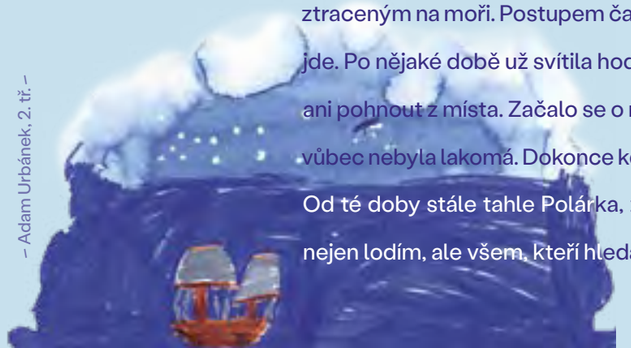

PŘÍBĚH

O lakomé Polárce

Byla jedna malá hvězdička, která se jmenovala Polárka. Mezi dalšími hvězdami byla známá jako ta lakomá, která chce vypadat nejlépe, být nejjasnější, svítit nejdál. Chtěla svítit jen na okrasu, a ne za nějakým účelem. Ale moc nesvítila. Jednoho rána se probudila a viděla, jakou dobrou práci dělá Slunce, a tak si řekla, že zkusí pomáhat stejně jako ono. Usmyslela si, že bude ukazovat cestu lodím. Každý den svítila, jak jen mohla, aby pomáhala lodím ztraceným na moři. Postupem času svítila čím dál víc a byla moc ráda, že jí to pomáhání tak jde. Po nějaké době už svítila hodně, byla nádherná, byla nejjasnější na nebi a nemusela se ani pohnout z místa. Začalo se o ní mluvit. Viděli ji všichni – piráti i kapitáni všech lodí – a už vůbec nebyla lakomá. Dokonce když někdy přemýšlela nad svým minulým já, tak se styděla. Od té doby stále tahle Polárka, zvaná též Severka, svítí na nebi nejjasněji a ukazuje směr nejen lodím, ale všem, kteří hledají cestu.

– Gabriel Křesala, 8. tř. –

– Adam Urbánek, 2. tř. –

T/P NA AUDIOKNIHU

Douglas Adams
Stopařův průvodce galaxií

Chcete odpověď na otázku života, vesmíru a vůbec? Tak tohle si musíte přečíst nebo poslechnout! Audiokniha načtená Vojtěchem Dykem tomu dává pořádný švih.

Příběh začíná na planetě Zemi, kterou ale záhy postihne demolice, a jediný, kdo z pozemšťanů přežije, je Arthur Dent. Ten se se svými kumpány vydává na nebezpečnou cestu.

Malá ukázka z knihy: „Kdesi daleko, v zaostalých a nezmapovaných končinách onoho cípu Západního spirálního ramene naší Galaxie, který si rozhodně nemůže dělat nároky na módnost, leží jedno malé, bezvýznamné žluté slunce. Kolem něj zhruba ve vzdálenosti sto padesáti miliónů kilometrů obíhá naprosto zanedbatelná nepatrná modrozelená planeta, na níž formy života vzešlé z opic jsou tak úžasně primitivní, že se dosud domnívají, že digitální hodinky jsou docela šikovný nápad. Hlavní problém této planety spočívá – nebo spíš spočíval – v tom, že většina lidí, kteří na ní žijí, je povětšinou nešťastná. Vyskytlo se mnoho pokusů o řešení, většinou se však týkaly pohybů malých zelených kousků papíru, což je zvláštní, protože ony malé zelené kousky papíru koneckonců nešťastné nebyly."

– Sára Dostálová, 8. tř. –

VYROB SI SÁM

Lampička

- Pořiď si čajovou svíčku na baterku.
- Nažhav hrot šídla nebo hřebíku.
- Opatrně propíchni pingpongový míček nebo průsvitnou plastovou baňku.
- Malými nůžkami zvětši otvor.
- Zasuň plastový plamínek svíčky.
- Povrch pomaluj fixy / akrylovou barvou.
- Z fólie můžeš vytvořit prstenec.
- Sestav a zapni lampičku.

– Sofie, Vít, Prokop, Sára, 8. tř. –

AKTUALITY

Symbolické zahájení školního roku s heslem „Přijďte v klobouku" nebylo jen hravou pozvánkou, ale i připomenutím, že do nového roku vstupujeme s otevřeností, fantazií a chutí být spolu. „Držte si klobouky! Mějte pod čepicí! A užívejte si pohodu." – i tak by se daly shrnout první dny, které nastavily příjemnou a uvolněnou atmosféru.

Hned v úvodu roku vyrazili šesťáci na adaptační kurz na Polanu. Společné putování, výzvy, večerní sdílení i chvíle ticha pomohly třídě posílit vzájemné vztahy a nastavit atmosféru spolupráce a důvěry.

V září se také celý tým Sedmikrásky během jednodenního workshopu zastavil u otázky našich hodnot – přátelství, pospolitosti, jedinečnosti, komunikace a kreativity. Ne jako u hesel na zdi, ale jako u něčeho, co má být vidět v každodenním chování, ve třídách i na chodbách.

Tématu vztahů, komunikace a osobního rozvoje jsme se věnovali i v dalších podzimních měsících. Externí lektoři organizací Madio a Paměť národa pracovali se žáky druhého stupně na vztazích ve třídách a otevírali témata osobních příběhů, hodnot, svobody a odpovědnosti. Tyto programy považujeme za přirozenou součást vzdělávání, které přesahuje rámec jednotlivých předmětů. Vedle toho se ve třídách odehrával běžný, ale o to pestřejší školní život. Děti pekly, tvořily, animovaly, navštěvovaly divadlo, zkoumaly pravěké artefakty, odhalovaly deepfake videa, poznávaly svět technologií i své silné stránky při kariérových programech.

Radost máme také z výsledků národního testování devátých tříd SCIO, které potvrzují, že se dětem daří nejen ve znalostech, ale i v klíčových kompetencích. Výsledky Sedmikrásky jsou výjimečné – v českém jazyce i matematice se škola zařadila mezi 10 % nejúspěšnějších škol v ČR. Zároveň se ukazuje, že žáci svůj studijní potenciál využívají optimálně a výsledky stojí na porozumění a systematické práci, nikoli na drilu. Výborných úrovní dosáhli také v anglickém jazyce. Řada žáků překročila běžný standard základní školy a někteří dosáhli až úrovně B2 a výše.

Podzim patřil i setkávání s rodiči a veřejností. Den otevřených dveří měl mimořádnou účast a přinesl mnoho podnětných rozhovorů. Slavnosti, společná tvoření, adventní setkání i charitativní projekty ukazují, že Sedmikráska není jen škola, ale živé společenství lidí, kterým na sobě navzájem záleží.

Když se za uplynulými měsíci ohlédnu, mám radost z toho, že se nám daří držet rovnováhu mezi učením a vztahy. Klima školy nevzniká samo od sebe – roste z drobných každodenních situací, z respektu, důvěry a ochoty naslouchat. Děkuji všem dětem, rodičům i kolegům, kteří k tomu přispívají. A přeji nám, ať si tuto atmosféru přeneseme i do další části školního roku.

– připravil Pavel Sumec –

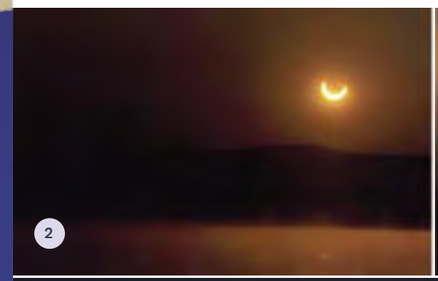
1 Úplné zatmění Měsíce z Hutiska-Solance, 21. 1. 2021, 06:45 h

2 Zatmění Slunce na výpravě Sedmikrásky, Chomoutov u Olomouce, 31. 5. 2003, 06:00 h

3 Kometa Neowise, Hlaváčky, 23. 7. 2020, 00:20 h

4 Zdánlivý pohyb hvězd ze Soláně. 11. 8. 2021

– Jaroslav Polášek –

– Beata Chlebovská,
Valerie Halamičková, 7. tř. –

Na shledanou v příštím čísle!